روش‌های تربیت اجتماعی در سیره امام صادق(ع)

سمیه السادات موسوی[1]

چکیده

انسان فطرتاً موجودی اجتماعی است و برای برقراری روابط صحیح با انسان‌های دیگر، به تربیت اجتماعی نیاز دارد. تربیت اجتماعی هم‌چون سایر زمینه‌های تربیت، دارای مبانی، اصول و اهدافی است که اگر خلاف آن رفتار شود، نه تنها نتایج مطلوب حاصل نمی‌گردد؛ بلکه آسیب‌های فراوانی نیز به دنبال خواهد داشت. روش‌های مختلفی برای اجرای اصول و رسیدن به اهداف تربیت اجتماعی وجود دارد؛ ولی تنها آن مواردی موفق خواهند بود که از طریق شیوه‌ها و فنون مؤثر، دارای خطای کمتر و نتایج قطعی بیشتری باشند. روش‌های برگرفته شده از سیر معصومان((ع)) به سبب مقام عصمت و هدایت‌گری ایشان، این نیاز را به خوبی تأمین می‌کند. در پژوهش حاضر، از میان معصومان((ع))، بررسی سیره امام صادق(ع) به دلیل فضای بازتر و فرصت بیشتری که آن حضرت نسبت به سایر ائمه((ع)) در اختیار داشتند، مورد توجه قرار گرفته است. بدین منظور از روش تاریخی ـ تحلیلی در تبیین داده‌ها استفاده گردید و در نهایت، سه روش اصلیِ تقویت بینش، تقویت گرایش و تقویت کُنش همراه با شیوه‌ها و فنون کاربردی، در قالبی منسجم و در عین حال، ساده و قابل اجرا از سیره ایشان به‌دست آمد.

کلیدواژه‌ها: امام صادق(ع)، سیره، تربیت اجتماعی، روش تربیتی، بینش، گرایش، کُنش.

---

[1]. دانش‌آموخته سطح ۳ تعلیم و تربیت و پژوهشگر گروه اخلاق و تربیت جامعهٔ الزهراء(س).

Smhosna۱۱۰@gmail.com